

Sygn. akt IV CSK 376/15

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z wniosku P. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
przy uczestnictwie J. P.

o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 8 grudnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w Słupsku
z dnia 20 lutego 2015 r., sygn. akt IV Ca 7/15,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni P. sp. z o.o. w W. wniosła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 20 lutego 2015 r. oddalającego jej apelację od postanowienia Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 21 października 2014 r., w której kwestionowała zasądzenie na rzecz uczestnika J. P. jednorazowego wynagrodzenia z tytułu ustanowienia służebności przesyłu w wysokości 4.141 zł. Skarżąca uzasadniła wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania występowaniem w sprawie istotnych zagadnień prawnych, które przedstawiła w formie pytań, „czy:

- a) podczas określania wynagrodzenia należnego właścicielowi nieruchomości z tytułu ustanowienia służebności przesyłu dotyczącej infrastruktury gazowej, Sąd powinien uwzględnić obszar odpowiadający zakresem korzystania przez przedsiębiorstwo przesyłowe z nieruchomości obciążonej tj. obszar odpowiadający definicji strefy kontrolowanej ustalonej na podstawie Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 23 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie, czy też pod uwagę wziąć należy inny obszar, a jeśli tak - to ustalony na jakiej podstawie,
- b) w wysokości należnego wynagrodzenia powinny zostać zawarte elementy zawierające roszczenie odszkodowawcze, przy jednoczesnym braku obowiązku właściciela nieruchomości w przedmiocie udowodnienia przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej po stronie przedsiębiorstwa przesyłowego,
- c) okoliczność doznawania przez właściciela nieruchomości ograniczenia w prawie do całkowicie swobodnego dysponowania nieruchomością wynikająca z uwarunkowań innych niż posadowienie sieci gazowej, (...) powinna mieć wpływ i odzwierciedlenie w ustalonej wysokości odpowiedniego wynagrodzenia należnego właścicielowi gruntu, na którym została ustanowiona służebność przesyłu.”

Skarżąca powołała się ponadto na potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości, tj. „art. 305² § 1 i 2 k.c. w zakresie ustalenia zakresu pojęcia „odpowiedniego wynagrodzenia”.

W wypadku powołania się na przyczynę przyjęcia skargi przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. konieczne jest przedstawienie problemu prawnego na tle konkretnych przepisów, przekonanie w drodze argumentacji prawnej, że jest to

zagadnienie istotne, a zarazem wywołujące poważne trudności w jego rozstrzygnięciu, a ponadto wykazanie, na czym polega jego uniwersalne znaczenie.

Pytania sformułowane przez skarżącą na uzasadnienie wniosku nie odpowiadają tym założeniom. Stanowią one jedynie przejaw wątpliwości wnioskodawczynie co do trafności rozstrzygnięcia Sądu drugiej instancji. Większość powołanych „zagadnień” w rzeczywistości stanowi powtórzenie w nieco zmienionej formie zarzutów skargi, przy czym skarżąca, uzasadniając wniosek, nie przedstawiła argumentów prawnych, które miałyby wskazywać na to, iż postawione w skardze kwestie mogą stanowić istotny, abstrakcyjny problem prawny, budzący poważne wątpliwości i wymagający rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy. Nie każde wątpliwości odnośnie do interpretacji określonych przepisów uzasadniają konieczność ich wyjaśnienia przez Sąd Najwyższy; podniesione w skardze kwestie mogą być rozstrzygnięte w ramach zwykłej wykładni i zastosowania przepisów z uwzględnieniem okoliczności danej sprawy, tak jak miało to miejsce w sprawie niniejszej.

Powołanie się na przyczynę przyjęcia skargi przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wymagało wykazania przez skarżącą, że wymienione przez nią przepisy rzeczywiście budzą poważne wątpliwości. W skardze brak argumentacji prawnej, która mogłaby przekonać o istnieniu takich wątpliwości. Skarżąca, uzasadniając swój pogląd o wystąpieniu tej przesłanki, ograniczyła się do zaprezentowania własnych rozważań na temat „odpowiedniego wynagrodzenia” za ustanowienie służebności przesyłu. Wnioskodawczynie bezpodstawnie oczekuje od Sądu Najwyższego dokonania wykładni art. 305² § 1 i 2 k.c. we wskazanym przez nią zakresie, gdyż ogólne kryteria określenia „odpowiedniego wynagrodzenia” za ustanowienie służebności przesyłu zostały już w orzecznictwie sądowym ukształtowane i nie ma podstaw do tworzenia generalnej definicji tego pojęcia.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.